

talelser af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), sige, at naar der i Kommissionen har været forhandlet baade om Konsulatafgiften — og navnlig da om dens Ophævelse — og om Gebyrtaksterne, saa er det, saa vidt jeg har forstaaet, fordi man i Kommissionen har været klar over, at det er et Spørgsmaal, der har en ikke ringe Forbindelse med Ordningen af vort Konsulat- og for Resten ogsaa af vort Diplomatsvæsen i det hele taget, men dog navnlig med Ordningen af Konsulatvæsenet. Men paa den anden Side have vi ment, at det i Virkeligheden mere er et finansielt Spørgsmaal, dette, om Statskassen skal give Afkald paa Konsulatafgiften og sige: alle de Forretninger, der blive at udføre ved vore Konsulater, skulle udføres gratis, saaledes at Staten altsaa igennem sine Lønninger betaler disse Forretninger og ikke skal have noget som helst Vederlag for dem. Jeg minder om, at det er jo et Spørgsmaal, som for Konsulatafgiftens Vedkommende kan tages op til Behandling paa et hvilket som helst Tidspunkt. Det er jo sket tidligere, Konsulatafgiften er jo bleven nedsat, endda et Par Gange i Løbet af den sidste halve Snes Aar, tror jeg, og Gebyrtaksterne ere jo oven i Købet slet ikke fastsatte af Lovgivningsmagten, de bero, saa vidt jeg erindrer, jeg har for Resten ikke undersøgt det, paa en administrativ Bestemmelse, som vel ikke kan ophæves saadan uden videre af Udenrigsministeren, men hvor navnlig de forskellige Takster for de forskellige Forretninger, der udføres, bestemmes af Udenrigsministeren. Det er ret naturligt, at der Tid efter anden kan være Grund til at forandre paa disse Gebyrtakster; det er i Virkeligheden det eneste, Kommissionen paa dette Omraade har beskæftiget sig med, en Regulering af Taksterne, saa de kom i mere Overensstemmelse med, hvad der maatte siges at være passende: Men selve dette, en Ophævelse af Konsulatafgiften, eventuelt ogsaa Gebyrtaksterne, Sportelsystemet, som det ærede Medlem kaldte det, for Resten med Rette, kan foretages af Lovgivningsmagten paa et hvilket som helst Tidspunkt fuldstændig uafhængig af Gennemførelsen af disse to Forslag, og jeg vil meget henstille, at man ikke kæder disse to Spørgsmaal, Konsulatafgifterne og Gebyrtaksterne, sammen med Forslagene, men at man tager detsom det finansielle Spørgsmaal, det i Virkeligheden er, og altsaa gennemfører Forslagene uden Hensyn til, om det samtidig eller senere

kan lykkes at naa til en Ordning med Hensyn til Konsulatafgiften og Gebyrtaksterne.

Maatte jeg endelig, foranlediget af nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), sige, at naar der nu i Loven om Gesandter og Konsuler er fastslaaet, hvor vi skulle have Gesandter — det have vi ikke haft i nogen tidligere Lov, det har kun været fastsat paa Finansloven —, er der i den paagældende Bestemmelse, jeg husker ikke Paragraffen, kun slaaet fast, hvad der gælder i Øjeblikket. Man kan gerne sige, at for Roms Vedkommende er det knap nok det samme, for saa vidt som der ikke paa Finansloven er truffet nogen Bestemmelse om, at den nuværende Gesandt i Wien ogsaa skal være akkrediteret i Rom. Vi have for Tiden ikke nogen Gesandt i Rom — det er det ærede Medlem som Medlem af Finansudvalget jo ogsaa vidende om —, og det, der sker, synes jeg, kunne vi bedst karakterisere ved at sige, at det er Opretholdelsen af status quo paa dette Omraade, og ved at fastslaa dette i selve Loven opnaar man, hvad jeg ogsaa tror, det ærede Medlem som gammelt Finansudvalgsmedlem vil give mig Ret i ogsaa fra et Finanslovs-Synspunkt maa anses for noget eftertragtelseværdigt, at der ikke hver Gang, der er Tale om en Forflyttelse eller en Gesandts Afgang paa Grund af Alder, skal foregaa en lang Forhandling, om det nu er nødvendigt paa ny at besætte denne Post og maaske nogle Aar have det Spørgsmaal staaende, saadan som det for Øjeblikket er Tilfældet med Hensyn til Rom. Jeg tror, der fra alle Sider er Grund til at være tilfreds med den Ordning, som her er foreslaaet, og jeg opfattede ogsaa det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at han, om end med nogen Beklagelse, gik med til, at det blev som foreslaaet, at Gesandten i Wien indtil videre er akkrediteret i Rom.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa ny udtale mit Haab om, at den Velvillie, som begge Forslagene have været Genstand for, ogsaa maa vise sig tilstrækkelig til at føre dem igennem, trods det, at de jo medføre en ikke ringe Forøgelse af Udgifterne, og navnlig da for vor Repræsentations Vedkommende en ret betydelig Forøgelse af Udgifterne, paa over 200,000 Kroner, men en Udgift, som sikkert maa siges at være nødvendig, hvis det skal kunne lykkes at faa en Repræsentation i Udlandet, der ikke altid skal vælges efter, om de vedkommende have